

8a Mostra d'Arquitectura del Vallès

L'arquitectura, més enllà de l'edifici

A. Z. · @diaridesabadell #COAC

El Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC) destaca **tres projectes de Sabadell**. No se centra només en l'edificació, sinó que incorpora nous vessants. Segons el comissari, Francesc Camps, “no pretén ser un concurs, sinó una expressió col·lectiva sobre les obres i formes amb què es treballa ara”. Per això, el llistat final és “molt divers”: des de **la mirada ecològica**, la connectivitat gràcies a l'**urbanisme**, fins a una **escenografia teatral**

Estudis previs del Pla director de l'espai obert urbà

Les ferides
que cal recosir

Aprovat en el ple del febrer del 2020, ara seguirà el seu camí durant el present mandat. L'arquitecte Tomàs de Castro explica que “més que un document urbanístic, és un projecte viu, en el qual s'apunten aquelles coses que hauran de passar a la ciutat”. L'objectiu principal és garantir la connectivitat entre tots els barris i àmbits de la ciutat, tot recosint algunes ferides històriques: sigui per elements naturals sense resoldre (falta d'un pont per a vianants amb què salvar murs naturals), o per grans infraestructures viàries. “Ja no són acceptables discontinuïtats de les principals xarxes de vianants”, diu l'informe. “La nova ordenació de la ciutat ja no pot estar dominada per les dinàmiques de creixement ni per la construcció de noves infraestructures destinades al vehicle privat”, afegeix. Això implicarà fer nous parcs, conversions en zones de vianants, pacificació de carreteres, soterraments, passos de vianants, etc.

Entre els àmbits d'actuació que proposa el Pla destaquen els balcons i l'entorn del riu Ripoll; la Gran Via; i l'N-150 (de l'avinguda de Rafael Casanova fins al carrer de Montserrat).

El soterrament la via ferroviària d'FGC a Can Feu ha relligat les dues voreres del barri / VICTÒRIA ROVIRA

Cal un reestudi de l'entorn del riu que plantegi una revisió de la seva configuració / VICTÒRIA ROVIRA

Tomàs de Castro

El pla ha estat elaborat per Tomàs de Castro (cap de l'oficina del POUM), així com per Josep Torras (cap del servei de Planificació Urbanística) i Rosa Folch (arquitecta tècnica). Han realitzat una diagnosi que ara es fa pública “per transparència”.

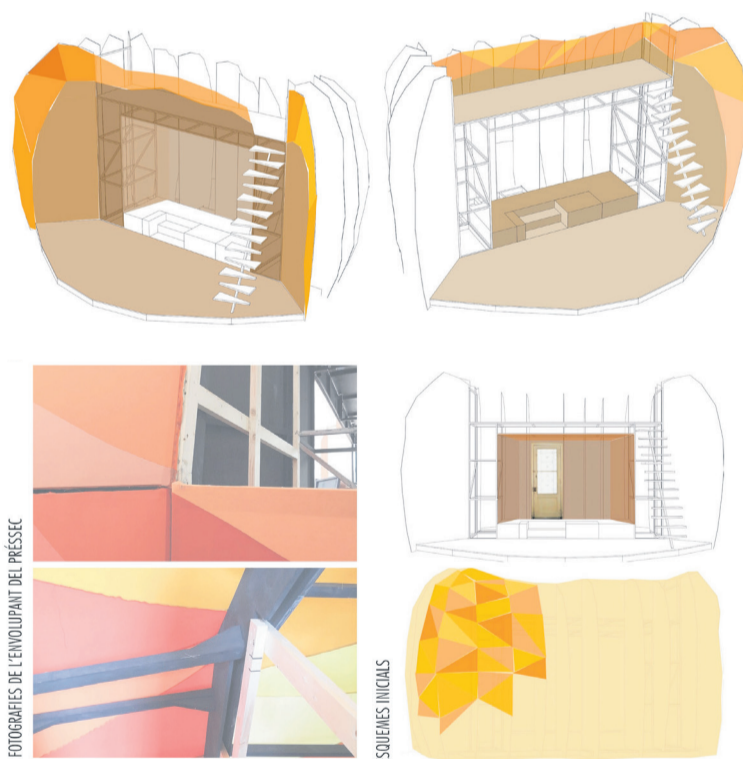
L'estructura del préssec, a l'escenari del Teatre La Faràndula / VICTÒRIA ROVIRA

'El Préssec Gigant'

L'escenografia també és arquitectura

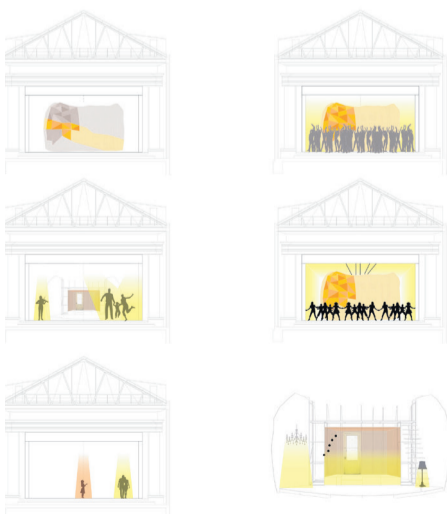
Què és subjecte de ser considerat arquitectura? Un edifici? O ho pot ser també una intervenció artística, com l'escenografia d'una obra teatral? Parlem d'*El Préssec Gigant*, representada al Teatre La Faràndula amb l'estructura dissenyada pel sabadellenc Francesc Bonsfills. Un artefacte amb pell de tela, costelles de fusta i una estructura metàl·lica. "És un préssec gegant molt conceptual, que s'ha anat deformant", explica l'arquitecte. "Com a l'estètica del director de cinema Tim Burton, les formes es deformen".

Tot i això, era fàcilment comprensible pel públic infantil al qual anava adreçat? "A l'inici de l'obra projectàvem un *mapping*, en què presentàvem un préssec i l'anàvem deformant", explica. "Així, els nens i nenes tenien la pista inicial". Posteriorment, el préssec girava al voltant de si mateix, amb la força motriu de dos socis de la Joventut de la Faràndula que s'amagaven tota la funció dins el giny. "Tot i que parlem d'obra efímera i de lleugeresa, no ho és tant", diu Bonsfills. De fet, el préssec gegant va ser desmuntat i les peces dormen des de llavors al magatzem del Teatre La Faràndula. Fins que torni a sortir!

FOTOGRAFIES DE L'ENVOLUPANT DEL PRÉSSEC

ESQUEMES INICIALS

Els plànols del préssec, una estructura que combina metall, fusta i tela / FRANCESC BONSFILLS

Francesc Bonsfills

"Fer escenografia és molt divertit", diu Francesc Bonsfills, que col·labora habitualment amb La Faràndula i és autor de la rehabilitació de la fàbrica Molins i d'una part de l'escola del Sol, entre altres. El teatre reprendrà les funcions d'*'El Préssec Gigant'* el maig del 2021, després d'haver-les interromput el març per la Covid-19.

Remodelació de la plaça d'Espanya

No només que faci bonic, un espai verd que fomenti la biodiversitat

La remodelació de la plaça d'Espanya ha estat triada pel COAC per la renaturalització en què pivota el projecte. De fet, Rosa M. Torra Reventós i el seu equip van rebre l'encàrrec de convertir un espai verd en una infraestructura verda. Dit d'una altra manera: aportar un servei, més enllà del gust estètic.

"No només hi vam posar gespa, sinó tot tipus de plantes d'acord amb el cicle anual de llavor i flor, tot permetent que les abelles i les pol·linitzadores trobin flor", explica. Es tracta de configurar un espai en repòs també per als petits animals, que han aconseguit en part gràcies als talussos inclinats. "Green zones de difícil accés que la gent no trepitja", explica l'arquitecta. I, per tant, es pot permetre la floració

Els bancs creen un espai agradable per parlar / V.R.

lliure i evitar la sega constant. A més, han plantat pomeres en espatllera d'una varietat lleidatana. En segon lloc, també s'ha dissenyat un sistema de recollida de l'aigua de la pluja que la canalitza fins a uns cercles de grava (també configurats com a punts ornamentals), pel qual l'aigua es filtra directament al subsol.

Tant l'arbrat com els elements mobiliaris protagonitzen la plaça / VICTÒRIA ROVIRA

Rosa M. Torra

Torra Reventós explica que el repte més gran del projecte -estrenat el desembre del 2018- ha estat construir sobre el nus ferroviari que componen les estacions soterrànies d'FGC i Renfe. "Hem construït una nova topografia, amb un llenç ondulat", explica, després de col·laborar amb les dues entitats.